

Smadar Raveh-Klemke

Ivrit bekef

Hebräisch für Deutschsprachige

סמדר רווה-קלמקה

עברית בכיף

עברית לדוברי גרמנית

הימן

Hempen Verlag

Smadar Raveh-Klemke

Ivrit bekef

סמדר רווה-קלמקה

עברית בכיף

Hempen Verlag

סמדר רווה-קלמקה

עברית בכיף

עברית לדוברי גרמנית

Smadar Raveh-Klemke

Ivrit bekef

Hebräisch für Deutschsprachige

Lehrbuch mit CD

HEMPEN VERLAG
BREMEN 2020

Illustrationen: Smadar Raveh-Klemke

Das Lehrwerk »Ivrit bekef«
entspricht den Niveaus A1 und A2 des Europäischen Referenzrahmens.

Bibliografische Information Der Deutschen Nationalbibliothek
Die Deutsche Nationalbibliothek verzeichnet diese Publikation in der
Deutschen Nationalbibliografie; detaillierte bibliografische Daten
sind im Internet über <http://dnb.d-nb.de> abrufbar.

ISBN: 978-3-944312-09-5

6., korrigierte Auflage 2020

Hinweise und Anmerkungen, für die Autorin und Verlag
jederzeit dankbar sind, bitten wir zu richten an:
Dr. Ute Hempen Verlag, Clausewitzstr. 12, 28211 Bremen
www.hempen-verlag.de; ute.hempen@hempen-verlag.de

© 2020, 2017, 2015, 2013, 2010 Hempen Verlag, Bremen
Das Werk einschließlich aller seiner Teile ist urheberrechtlich geschützt.
Jede Verwertung außerhalb der engen Grenzen des Urheberrechtsgesetzes
ist unzulässig und strafbar. Das gilt insbesondere für Vervielfältigungen,
Übersetzungen, Mikroverfilmungen und die Einspeicherung
und Verarbeitung in elektronischen Systemen.
Umschlaggestaltung: igelstudios, Igel b. Trier, www.igelstudios.de
Gesamtherstellung: Beltz Grafische Betriebe
Gedruckt auf alterungsbeständigem Papier
Printed in Germany

לילדי מילנה וניקו
Meinen Kindern Milena und Nico

Einleitung	.	.	.	יא
Abkürzungen	.	.	.	יב
Das hebräische Alphabet	.	.	.	1
Lektion 1	.	.	.	2
Wer bin ich? Wer bist du? – Kennenlern-Dialoge				
Personalpronomen				
Verb „sein“ im Präsens				
Substantive				
Konjunktion „und“ ...]				
Lektion 2	.	.	.	15
Weitere Kennenlern-Dialoge				
Unterscheiden zwischen „wer“ und „was“				
Adjektiv				
Demonstrativpronomen „dieser“, „diese“, „diese“ זה, זאת, אלה				
Fragewörter „wer?“ „was?“ מי? מה?				
Lektion 3	.	.	.	25
Was mache ich? Was möchte ich? In der Uni und im Büro				
Verben				
Der bestimmte Artikel „der“, „die“, „das“ ...]				
Präposition „in“ ...]				
Lektion 4	-	-	-	33
Begegnungen im Laden, im Café und zu Hause				
Fragewort „woher?“ מאין				
Präposition „in“ + der bestimmte Artikel ...]				
Präposition „aus, von“ ...]				
„Aus, von“ + der bestimmte Artikel ...]				
Lektion 5	-	-	-	41
Wo wohnst du? Wohin fliegst du? Reisen und Aufenthalte				
Fragewort „wo?“ איפה				
Präposition „zu, nach“ ...]				
Wurzel				
Verbgruppe <i>pa'al</i> , פעל				
Grundformen und Ausnahmegruppen				
Lektion 6	-	-	-	55
In der Klasse				
Wohnort, Wohnung und Möbel				
Zahlen, Rechnen und Telefonnummern				
Satzformen mit Infinitiv				
Fragewort „warum?“ למה				
Die Zahlen von 0-10				

Lektion 7	-	-	-	64
Zur Party, ins Kino oder in die Klasse				
Ausflüge am Schabat und in den Ferien				
Dialoge mit Zahlen				
Fragewort „wohin?“ לאן				
Präposition „zu, nach“ + der bestimmte Artikel ... ל				
Das Modalverb				
Die Zahlen 1-10 im Femininum				
Der Akkusativ את				
Die Verbgruppe פיעל <i>pi'el</i>				
Lektion 8	.	.	.	82
Einkaufen, Preise erfragen und angeben				
Auf dem Markt, am Kiosk und in der Post				
Briefe, Postkarten und Pakete verschicken				
Die Zahlen 1-10 im Maskulinum				
Dativ				
Imperativ				
Indirekte Rede				
Lektion 9	.	.	.	92
Glück, Arbeit, Liebe, Zeit – haben und nicht haben				
Familie				
„haben“ und „nicht haben“ im Präsens יש ל... / אין ל...				
Genitiv של				
Genitiv in der Deklination				
Altersangabe				
Lektion 10	.	.	.	103
Die Wochentage				
Wochenende in Israel				
Wie war es damals?				
Ausflug nach Haifa				
Wie spät?				
Die Wochentage				
Das unbestimmte Fürwort „man“ + Verb				
Das Verb „sein“ in der Vergangenheit להיות בעבר				
Präposition „bei“ אצל				
Die Zahlen 11-20, männlich und weiblich				
Die Uhrzeit				
Lektion 11	.	.	.	117
Tagesablauf				
Rechnen und bezahlen				
Die Zahlen 20-1000				
„Wenn, als“ כש...				
„Es gibt“ und „es gibt nicht“ in der Vergangenheit היה / לא היה				
Lektion 12	.	.	.	130
Ein Ausflug nach Jerusalem				
Eine Wohnung suchen und beschreiben				
Verbgruppen und Vergangenheit				
Die Gruppe פיעל <i>pa'al</i> in der Vergangenheit				

Lektion 13	139
Omas und Opas Haus	
Lohnt es sich, nach Galiläa zu fahren?	
Die Farben	
Zusammengesetzte Substantive – סמיכות <i>smichut</i>	
Wörter mit Infinitiv	
„Haben“ und „nicht haben“ in der Vergangenheit ... היה ל... / לא היה ל...	
Lektion 14	150
Ein Wochenende in Eilat	
Zu Hause oder bei der Polizei?	
Kannst du dich an mich erinnern?	
Cesarea	
Ausnahme-Verbgruppen	
פעל ע"ו <i>pa'al ajin waw</i> in der Vergangenheit	
„Vor“ und „nach“ לפני	
„Vor dem“ und „nach dem“ לפני ש...	
Akkusativ-Partikel את <i>et</i> in der Deklination	
Lektion 15	161
Einladung zum Essen	
Mit der Familie ins Restaurant	
Essen zubereiten	
Gute oder schlechte Laune	
Die Gruppe <i>pi'el</i> in der Vergangenheit פיעל	
Präposition „bei“ in der Deklination אצל	
Lektion 16	172
Kleider einkaufen	
Geburtstag	
Flohmarkt	
Alt und Antik	
Der Flohmarkt in Jaffa	
Die Verbgruppe <i>pa'al lamed he</i> im Präsens פעל ל"ה	
<i>pa'al lamed he</i> in der Vergangenheit	
Die Präposition „für“ in der Deklination בשביל	
Der Komparativ יותר מ...	
Der Superlativ הכי	
Lektion 17	185
Sich verlieben, sich aufregen und heiraten	
Warum mit ihm und nicht mit mir?	
Wegbeschreibung	
In Tel Aviv	
Verbgruppe <i>hitpa'el</i> im Präsens התפעל	
<i>hitpa'el</i> in der Vergangenheit	
Die Präposition „mit“ in der Deklination עם	
Die Deklination des Substantivs	

Lektion 18	.	.	.	202
Ein Treffen im Kino und im Café				
Aus der Zeitung				
Der Mord an Jitzchak Rabin				
Nostalgie				
Die Verbgruppe <i>nif'al</i> im Präsens נפעל				
<i>nif'al</i> in der Vergangenheit				
Die Ordnungszahlen				
Lektion 19	.	.	.	214
Nachbarn				
Wer sitzt neben wem?				
Körperteile und Wehwehchen				
Ärztewitze				
Wie geht es dir?				
Die Verbgruppe <i>hif'il</i> im Präsens הפעיל				
<i>hif'il</i> in der Vergangenheit				
Die Deklination der Präposition „neben“ על יד				
<i>Schalom</i> in der Deklination שלום				
Lektion 20	.	.	.	229
Was möchtest du werden, wenn du groß bist?				
In die Zukunft sehen				
Das Wetter				
Ein wenig Bürokratie				
„Sein“ im Futur להיות בעתיד				
„Haben“ und „nicht haben“ im Futur יהיה ל... / לא יהיה ל...				
Die Präposition „zu“ in der Deklination אל				
Dualform				
Anhang	.	.	.	245
Übersicht der Verben im Präsens				
Verbgruppen in der Vergangenheit				
Das Verb „sein“ im Futur				
Die Zahlen 0-1000				
Die Ordnungszahlen				
Geografische Namen				
Farben				
Berufe				
Glückwünsche				
Deklination der Substantive				
Deklination der Präpositionen				
Vorgefertigte Verbtabelle zum Kopieren				
Lösungen	.	.	.	257
Index	.	.	.	269

Geschichte des modernen Hebräisch

Ivrit ist das hebräische Wort für Hebräisch. Das Hebräische ist die offizielle Landessprache in Israel.

Bis Ende des 19. Jahrhunderts war Hebräisch eine sogenannte tote Sprache, die nur im jüdischen Gottesdienst benutzt wurde. Als um 1890 in Israel von der Zionistischen Bewegung die ersten Siedlungen gegründet wurden, wurde die Sprache wieder zum Leben erweckt. Menschen aus verschiedenen Ländern kamen zusammen und sprachen ihre jeweilige Muttersprache. Die seit Generationen in Palästina lebenden Juden sprachen Arabisch. Einer der Neueinwanderer war Elieser Ben Jehuda, der die Meinung vertrat, nur mit einer gemeinsamen Sprache könnten die Juden in Israel ein Volk werden. Er und seine Anhänger setzten durch, dass Hebräisch in Israel zur gesprochenen Sprache wurde. Elieser Ben Jehuda hat viele neue Wörter geprägt und das erste Hebräisch-Wörterbuch geschrieben.

Merkmale des Ivrit

Ivrit wird von rechts nach links geschrieben. Für die 22 Konsonanten gibt es eine Druck- und eine Schreibschrift, Groß- und Kleinbuchstaben werden nicht unterschieden. Die Buchstaben werden beim Schreiben prinzipiell nicht miteinander verbunden.

Alle Buchstaben haben auch einen Zahlenwert. Das jüdische Datum, Zahlen in der Bibel und manchmal auch Seitenzahlen werden durch die entsprechenden Buchstaben dargestellt. Im Alltag benutzt man in Israel allerdings arabische Ziffern. Diese werden gegen die hebräische Schreibrichtung von links nach rechts geschrieben.

Die Vokale

Das Hebräische ist eine Konsonantenschrift, d.h., Vokale spielen eine untergeordnete Rolle. Vokale werden als Punkte und Striche über und unter die Buchstaben gesetzt. Dies wird Punktierung genannt.

Im modernen Hebräischen schreibt man die Punktierung in der Regel nicht. Nur Wörterbücher, Lyrikbände, Lehr- und Kinderbücher sowie Zeitungen für Neueinwanderer sind punktiert.

Über dieses Buch

In den letzten 20 Jahren, seit ich als Kursleiterin für Hebräisch tätig bin, beobachte ich mit Erstaunen und Freude, wie die Zahl der Hebräischlernenden stetig wächst. Das Interesse an und die Neugierde auf Israel und die moderne hebräische Sprache ist in Deutschland sehr gestiegen.

Dieses Buch ist für Sprachkurse (z.B. VHS-Kurse) konzipiert, eignet sich jedoch auch zum selbstständigen Lernen. Sie erreichen damit die Stufe A2 der europäischen Referenzrahmen für Sprachen. Voraussetzung für die Arbeit mit diesem Buch sind die Vorkenntnisse des hebräischen Alphabets. Hier verweise ich auf mein Buch „**Otijot bekef**. Die hebräische Schrift lesen und schreiben lernen“ (Hempfen Verlag, Bremen).

Aufbau des Buches

„Ivrit bekef“ ist in 20 Lektionen unterteilt. Jede Lektion enthält Textabschnitte, Übungen, grammatische Erklärungen und den dazugehörigen Wortschatz. Zusätzlich gibt es im Buch als Anregung für Gruppen- oder Paararbeit auch Vorlagen zum Kopieren und Ausschneiden.

Textabschnitte:

Hier finden Sie Dialoge in Alltagssituationen, die das Leben in Israel, die Mentalität und Stimmung widerspiegeln, daneben auch kleine Dialoge mit umgangssprachlichen Ausdrücken. Des Weiteren gibt es informative Texte über Orte oder Ereignisse in Israel.

Die neuen Vokabeln werden in einem kleinen Kasten über dem entsprechenden Textabschnitt in punktierter Schreibweise aufgeführt. Die Punktierung erfolgt so, dass man sie beim ersten Erscheinen leichter lesen kann, hält sich aber nicht an alle Punktierungsregeln. Verändert wurden solche, die für die Aussprache keine Rolle spielen.

Die Texte selbst sind nicht punktiert. Sie sind in der „vollen“ Schreibweise geschrieben – das heißt mehr WAWs und JODs anstelle der entsprechenden Punktierung, so wie es in Israel üblich ist. Nur Eigennamen sind durchgehend punktiert.

Das DAGESCH wird nur bei den drei Buchstaben verwendet, bei denen es eine veränderte Aussprache markiert: bei BET, KAF und PE.

Daniela und Uri - eine Fortsetzungsgeschichte.

Am Ende jeder zweiten Lektion begleiten wir Daniela, eine Doktorandin aus Deutschland, und Uri, einen Techniker aus Haifa, wie sie in ihren Dialogen typische Alltagssituationen meistern. Eine wichtige Rolle in diesen Geschichten spielt das „DALET“ – eine Art Kuschelkissen in der Form des hebräischen Buchstaben **ד** „Dalet“.

Übungen:

Zu jedem Lernschritt gibt es entsprechende grammatische Übungen. Zusätzlich gibt es viele Übungen, mit denen der Wortschatz gefestigt werden soll. Die Lösungen für die Übungen finden Sie am Ende des Buches.

Karten:

Für Gruppenübungen finden Sie immer wieder Seiten mit Bild- und Spielkarten, die als Kopiervorlage dienen.

Grammatische Erklärungen:

Jede Lektion enthält abschließend deutsche Erklärungen und Beispielsätze zu der in dieser Lektion behandelten Grammatik. Die Beispielsätze sind alle ins Deutsche übersetzt und auch in Umschrift dargestellt.

Wortschatz:

Der Wortschatz ist alphabetisch geordnet. Jeder Eintrag enthält die deutsche Übersetzung und die Umschrift. Das Geschlecht der Substantive wird gleich hinter der Umschrift angeführt. Adjektive werden immer in vier Formen eingeführt: Femininum und Maskulinum in Singular und Plural.

Alle Texte, die mit diesem Symbol gekennzeichnet sind, sind auf der CD zu hören.

Weiterführende Literatur

Chayat, Shlomit/Israeli, Sara/Kobliner, Hila: **Ivrit min hahatchala, Chelek bet** (Teil 2). Jerusalem: Academon Verlag 2013.

Karin Weiss, Smadar Raveh-Klemke: **Dikduk bekef**. Grammatik des heutigen Hebräisch. Hempen Verlag 2018.

Danke!

An dieser Stelle möchte ich mich bei einer Reihe von Personen bedanken, die mich bei der Arbeit zu diesem Buch unterstützt haben:

Peter Jacobsen für die technische Einrichtung, die ermöglicht hat, dass die zwei Sprachen mit ihren unterschiedlichen Schreibrichtungen sich gut vertragen haben!

Markus Lemke für die ersten Ideen und Anregungen, die den Charakter des Buches geprägt haben.

Tami Alon, Milena Klemke, Hartmut Jokisch und Peter Gutmann für die schönen Fotos. Rita Frind, Mechthild Fähnders, Tami und Nir Alon, Hartmut Jokisch für Korrekturen und konstruktive Ideen.

Ein ganz besonderer Dank geht an die Kursteilnehmer, die es während der Entstehung des Buches nicht immer leicht hatten und mir mit Geduld, Interesse und gutem Feedback die Entwicklung des Buches ermöglicht haben.

Nicht zuletzt geht ein großer Dank an meinem Mann Gunter Klemke, der mich die ganze Zeit sehr ermutigt hat und mir bei jedem technischen und inhaltlichen Problem zur Seite stand.

Abkürzungen im Buch

Deutsch		Hebräisch		
m.Sg.	Maskulinum Singular	<i>sachar</i>	זָכָר	ז'
f.Sg.	Femininum Singular	<i>nekewa</i>	נִקְבָּה	נ'
m.Pl.	Maskulinum Plural	<i>sachar rabim</i>	זָכָר רַבִּים	ז"ר
f.Pl.	Femininum Plural	<i>nekewa rabim</i>	נִקְבָּה רַבִּים	נ"ר
ugs	Umgangssprache	<i>βleng</i>	סְלֵנֵג	ס'

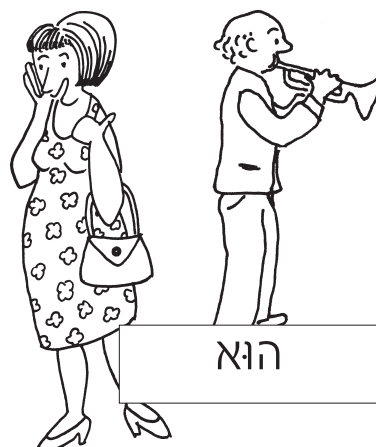
Das Alphabet

Lautwert / Umschrift	Schreib-schrift	Druck-schrift	Buchstabe
stumm ׀	א	א	Alef
b, w	ב ב	ב ב	Bet, Wet
g	ג	ג	Gimel
d	ד	ד	Dalet
h	ה	ה	He
w	ו	ו	Waw
s (lesen)	ז	ז	Sajin
ch (Bach)	ח	ח	Chet
t	ט	ט	Tet
j	י	י	Jod
k, ch	כ כ	כ כ	Kaf, Chaf
l	ל	ל	Lamed
m	מ מ	מ מ	Mem
n	נ נ	נ נ	Nun
ß	ס	ס	Samech
stumm ׀	ע	ע	Ajin
p, f	פ פ	פ פ	Pe, Fe
z	צ צ	צ צ	Zadi
k	ק	ק	Kof
r	ר	ר	Resch
sch, ß	ש ש	ש ש	Schin, Ssin
t	ת	ת	Tav

Die Vokalzeichen

Lautwert	Vokal
a	אָ אַ אֵ
e	עֵ עֶ עִ
o	אֹ אִ
i	יֵ יִ
u	אֻ אִי
schwa (kurzes e)	אֶ

שיעור 1

מי, אני, אתה, את, ו... שְׁלוֹם, היי, נָעים מְאוֹד, לא

מי אתה?

- מי אתה?
- אני דָּנִי.
- מי את?
- אני דִּינָה.
- מי אתה?
- אני מִיכָאֵל.
- ואת?
- מִיכָאֵל.

נָעים מְאוֹד,
אני אנה

יוסף,
נָעים מְאוֹד

- שלום, אני אָנָה, מי אתה?
- אני יוֹסֵף, נעים מאוד.
- היי, אני דָּנִי, מי את?
- אני דִּינָאֵל.
- נעים מאוד!

- את דִּינָה?
- לא, אני נִינָה.

הוא, היא, כן, גם, ל...

מי הוא?

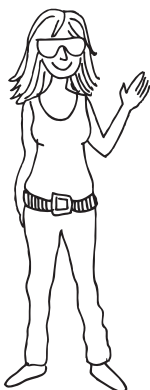

- מי הוא?
- הוא מִיכָאֵל.
- הוא סטודנט?
- כן, הוא סטודנט לפילוסופיה.
- והיא? היא דִּינָה?
- לא, היא לא דִּינָה, היא דִּינָאֵל.
- היא גם סטודנטית.

אני גִּבְרִיאֵל

היי, אני גִּילָה

- אתה מִיכָאֵל?
- כן אני מִיכָאֵל, ואתה?
- אני גִּבְרִיאֵל. אתה גם סטודנט לפילוסופיה?
- כן, גם אני.

- אתה אוֹדִי?
- לא, אני אוֹרִי.

- היי, את גִּילָה?
- כן, אני גִּילָה, ואת?
- אני דִּינָה, אני סטודנטית להיסטוריה.
- אה, כן? גם אני!

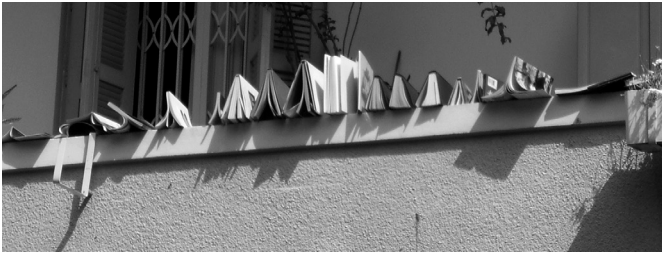
1. מי את? - דְּנִיאָלָה.
2. מי הוא? - דְּנִי.
3. הוא יוסף? - לא, יוסף. הוא מִיכָאֵל.
4.? - היא דִּינָה.
5.? - אני שושנה.
6.? - אני יוֹסֵי.
7. אתה אוֹדִי? - כן, אוֹדִי.
8. היא נִינָה? - לא, נִינָה, דִּינָה.

זֶה, זֹאת, טֶכְנָאִי, טֶכְנֵאִית, מְ... .

- מי זה?	- מי זאת?
- זה דְּנִי.	- זאת דְּנִיאָלָה.
- דְּנִי טכנאי?	- דְּנִיאָלָה טכנאית?
- כן, הוא טכנאי.	- לא, היא לא טכנאית.
הוא טכנאי מחיפה.	היא סטודנטית מירושלים.

תִּלְמִיד, תִּלְמִידָה, מוֹרֶה, מוֹרָה

- מי זה?	- מי זאת?
- זה שמעון.	- זאת שָׁרָה.
- שמעון תלמיד?	- שָׁרָה מורה לעברית?
- לא, הוא מורה.	- לא, היא תלמידה.

Die Substantive im Singular

שמות העצם ביחיד

f. נקבה	m. זכר
סטודנטית	סטודנט
אַרכיטקטית	אַרכיטקט
טכנאית	טכנאי
מוֹרָה	מוֹרֶה
תלמידה	תלמיד

Vervollständigen Sie die Sätze:

ב. השלם את החסר:

זה מוֹטִי. הוא סטודנט.

זה רוֹבֶּרְט. הוא מוֹסִיקָאי.

1. זה דָּנִי. _____ בִּנְקָאִי.

2. זה יִשְׂרָאֵל. _____ קִיבוֹצְנִיק.

3. _____ מִיֶּשָׁה פְּרִידְמָן. הוא מורה.

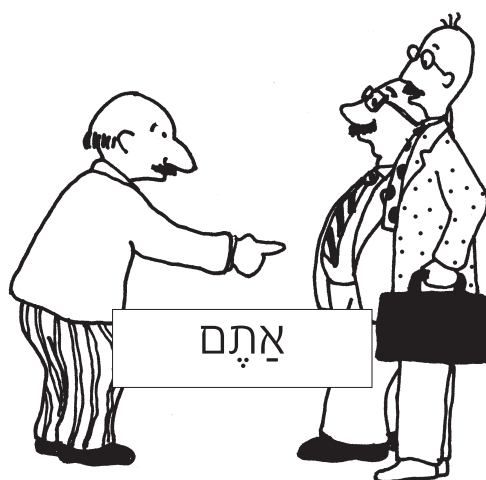
4. _____ רוֹנִי. הוא תלמיד.

5. זאת רוֹתִי. _____ בִּנְקָאִית.

6. זאת דָּנִיֶּאלָה. _____ קִיבוֹצְנִיקִית.

7. _____ מִיכָאֵלָה פְּרִידְמָן. היא מורה.

אַנחנו, אתם, אתן, סטודנטים, סטודנטיות, פקידות

- אתם סטודנטים?
- כן, אנחנו סטודנטים להיסטוריה.
- אתן סטודנטיות?
- לא, אנחנו פקידות.

הם, הן, טכנאים, טכנאיות

- הם טכנאים?
- כן, הם טכנאים.
- והן? הן גם טכנאיות?
- כן, הן גם טכנאיות.

תלמידים, תלמידות, מורים, מורות

דני ויוסי טכנאים.	דני ויוסי טכנאים.
רובֶּרְט ואֵילֵן סטודנטים.	רובֶּרְט ואֵילֵן סטודנטים.
מִיכָאֵל וגַּבְרִיאֵל תלמידים.	מִיכָאֵל וגַּבְרִיאֵל תלמידים.
מֶשֶׁה ואֶבְרָהָם מורים.	מֶשֶׁה ואֶבְרָהָם מורים.

- דְּנִיאֵלָה ויוֹסִי לא סטודנטים. הם
- רובֶּרְט ואֵילֵן לא מורים. הם
- מִיכָאֵלָה לא טכנאית. היא
- אֶבְרָהָם לא תלמיד. הוא
- אֵילָנָה לא היא סטודנטית.

- אתם מורים?	- הם סטודנטים?
- לא, אנחנו תלמידים.	- לא, הם פרופסורים להיסטוריה.

- אתן סטודנטיות?	- הן מורות?
- כן, אנחנו סטודנטיות לביולוגיה.	- לא, הן תלמידות.

מי אני?

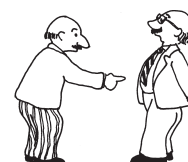
- אני אורי בֶּרְזִילַאי.
אני טכנאי מְבָאָר שָׂבָע.

מי אני?

- אני גַּבְרִיאֵלָה זִלְזוֹז'יִסְטִי
אני לא טכנאית,
אני סְפוֹרְטָאית מְרוֹמְנִיה.

מי אתה?

- אני מוֹסֶה רוֹבִינוֹבִיץ'.
אני פְּרוֹפֶסוֹר מְרוֹסְיָה.

מי את?

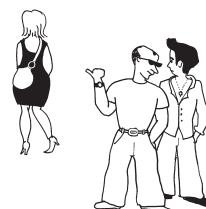
- אני מִיִּמִּי מְיִימון.
אני לא פְּרוֹפֶסוֹרִית,
אני אֶרְטִיסְטִית מְחִיפָה.

מי הוא?

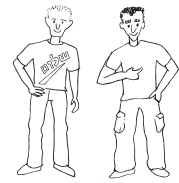
- הוא מִיִּיק לוֹאִיס.
הוא מוֹזִיקָאִי מְשִׁיקְגוֹ.

מי היא?

- היא תִּמִּי אֶלֹן.
היא לא מוֹזִיקָאִית,
היא אֶרְכִּיטֶקְטִית מִתֵּל אָבִיב.

מי אנחנו? - אנחנו אוֹרֵי בְּרִזְלָאִי וּדְנֵי נְחָשׁוֹן.
אנחנו טכנאים מְבַאֵר שָׂבַע.

מי אנחנו? - אנחנו גְּבֻרֵי־אֶלָּה זְלוֹז'י־סְטִי וּדְנָה קוֹסוֹבְסְקִי
אנחנו לא טכנאיות,
אנחנו ספורטאיות מְרוֹמְנֶיהָ.

מי אתם? - אנחנו מוֹסָה רוֹבִינוֹבִיץ' וְיוֹסֵף תְּמַרְקִין.
אנחנו פרופסורים מְרוֹסְיָהָ.

מי אתן? - אנחנו מִיָּמִי וּלְיִלִי מִיִּימוֹן.
אנחנו לא פרופסוריות,
אנחנו ארטיסטיות מְחִיפָּהָ.

מי הם? - הֵם מִיִּיק לואִיס וּבּוֹב רִיצ'רד.
הם מוזיקאים מְשִׁיקְגוֹ.

מי הן? - הֵן תְּמִי אֶלּוֹן וּמִיָּקָה קֶלְקָא.
הן לא מוזיקאיות,
הן ארכיטקטיות מִתֵּל אָבִיב.

Die Personalpronomen

שמות הגוף

f. נקבה	f. + m. זכר ונקבה	m. זכר		
	אני		1. Pers.	Singular יחיד
את		אתה	2. Pers.	
היא		הוא	3. Pers.	
	אנחנו		1. Pers.	Plural רבים
אתן		אתם	2. Pers.	
הן		הם	3. Pers.	

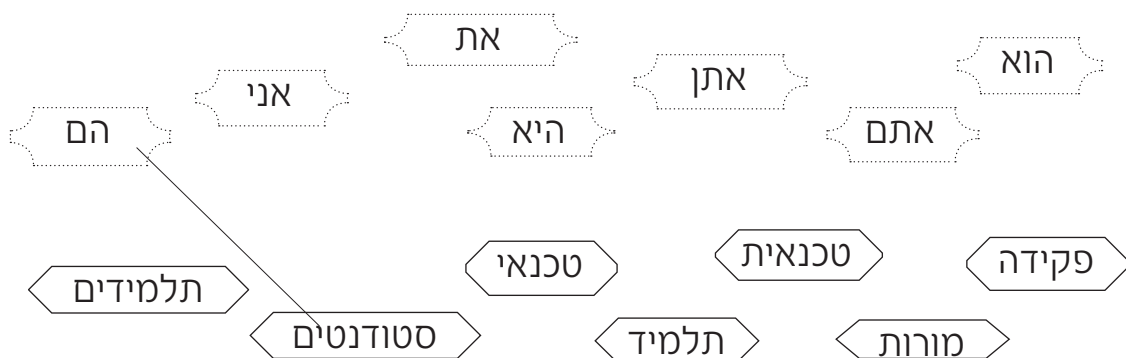
Schreiben Sie die Sätze
im jeweils anderen Geschlecht:

ג. הפוך למין השני:

- את סטודנטית.
- הוא מורה.
- אני סטודנט להיסטוריה.
- אתה ספורטאי מרוסיה.
- הם טכנאים מישראל.
- אתן גם סטודנטיות.
- אנחנו פקידים.

Welches Substantiv
passt zu welchem Personalpronomen?

ג. איזה שם עצם מתאים לאיזה שם זוף?

Bilden Sie aus dem Plural den Singular oder umgekehrt:

ה. הפאק איינציג אריינס און אריינס איינציג:

1. אנחנו סטודנטים מלונדון.

2. היא תלמידה.

3. אילן מורה לספורט.

4. אתן תלמידות לעברית?

5. הם גם תלמידים לעברית.

6. את ספורטאית.

7. אני מורה לעברית.

8. הוא פקיד.

Die Substantive

שמות עצם

f. Pl. רבות	m. Pl. רבים	f. Sg. נקבה	m. Sg. זכר
תלמידות	תלמידים	תלמידה	תלמיד
פקידות	פקידים	פקידה	פקיד
סטודנטיות	סטודנטים	סטודנטית	סטודנט
ספורטאיות	ספורטאים	ספורטאית	ספורטאי

Personalpronomen

Im Ivrit gibt es keine Anredeform „Sie“, sondern nur „du“.

Es wird unterschieden zwischen „du“ m. und „du“ f. sowie zwischen „ihr“ m. und „ihr“ f.

Für die Personen „ich“ und „wir“ gibt es jeweils ein Wort für beide Geschlechter.

Personalpronomen Singular			Personalpronomen Plural		
ich (m. + f.)	<i>`ani</i>	אני	wir (m. + f.)	<i>`anachnu</i>	אנחנו
du (m.)	<i>`ata</i>	אתה	ihr (m.)	<i>`atem</i>	אתם
du (f.)	<i>`at</i>	את	ihr (f.)	<i>`aten</i>	אתן
er	<i>hu</i>	הוא	sie (m.Pl.)	<i>hem</i>	הם
sie	<i>hi</i>	היא	sie (f.Pl.)	<i>hen</i>	הן

Verb „sein“

Im Präsens gibt es keine eigene Form für das Verb „sein“. Man sagt nicht, wie im Deutschen, „ich bin David“, sondern „ich David“.

Ich bin Josef. – „Ich Josef“	<i>`ani yoʒef.</i>	אני יוסף.
Sie ist Lehrerin. – „Sie Lehrerin“	<i>hi mora.</i>	היא מורה.

Substantive

Im Ivrit gibt es zwei grammatische Geschlechter, Femininum und Maskulinum, aber kein Neutrum.

Die Endungen *־ית*... oder *־ה*...
deuten auf ein Femininum.

f.Sg.	m.Sg.
מורה <i>mora</i>	מורה <i>more</i>
תלמידה <i>talmida</i>	תלמיד <i>talmid</i>
טכנאית <i>techna`it</i>	טכנאי <i>techna`i</i>
סטודנטית <i>studentit</i>	סטודנט <i>student</i>

Im Plural enden in der Regel
die Maskulina auf *־ים*...,
die Feminina auf *־ות*...

f.Pl.	m.Pl.
מורות <i>morot</i>	מורים <i>morim</i>
תלמידות <i>talmidot</i>	תלמידים <i>talmidim</i>

Feminina, die im Singular
auf *־ית*... enden, bekommen
im Plural die Endung *־יות*...

f.Pl.	f.Sg.
סטודנטיות <i>studentijot</i>	סטודנטית <i>studentit</i>
טכנאיות <i>techna`ijot</i>	טכנאית <i>techna`it</i>

Partikel

Viele Partikel (Präpositionen und Bindewörter) werden im Hebräischen durch einen Buchstaben dargestellt, der mit dem nachfolgenden Wort zusammengeschrieben wird.

Danny und Rony sind Studenten.	דני וְרוני סטודנטים.
<i>Danny weRony studentim.</i>	
Danny und Rony sind Studenten der Physik.	דני וְרוני סטודנטים לְפיזיקה.
<i>Danny weRony studentim lefisika.</i>	
Sie ist eine Architektin aus Tel Aviv.	היא ארכיטקטית מְתל אביב.
<i>hi architektit miTel Aviv.</i>	

Wortschatz

אוצר מילים

wir	`anachnu	אנחנו
ich	`ani	אני
du	`at (f.)	את
du	`ata (m.)	אתה
ihr	`atem (m.Pl.)	אתם
ihr	`aten (f.Pl.)	אתן
auch	gam	גם
er	hu	הוא
sie	hi	היא
hallo (vom Englischen)	hei	היי
sie	hem (m.Pl.)	הם
sie	hen (f.Pl.)	הן
und	we...	ו...
das ist	sot (f.)	זאת
das ist	se (m.)	זה

Techniker	<i>technaj, techna`it techna`im, techna`ijot</i>	טכנאי, טכנאית טכנאים, טכנאיות
ja	<i>ken</i>	כן
zu	<i>le...</i>	ל...
nein, nicht	<i>lo</i>	לא
aus	<i>mi...</i>	מ...
sehr	<i>me`od</i>	מאוד
Lehrer	<i>more, mora morim, morot</i>	מורה, מורה מורים, מורות
wer	<i>mi</i>	מי
angenehm	<i>na`im, ne`ima ne`imim, ne`imot</i>	נעים, נעימה נעימים, נעימות
sehr angenehm	<i>na`im me`od</i>	נעים מאוד
Student	<i>student, studentit studentim, studentijot</i>	סטודנט, סטודנטית סטודנטים, סטודנטיות
Hebräisch	<i>'iwrit</i>	עברית
Büroangestellter	<i>pakid, pkida pkidim, pkidot</i>	פקיד, פקידה פקידים, פקידות
Frieden, guten Tag	<i>shalom</i>	שלום
Schüler	<i>talmid, talmida talmidim, talmidot</i>	תלמיד, תלמידה תלמידים, תלמידות

Verbübersicht nach Gruppen

פֿעל						
	אָװװט	אָװװים	אָװװט	אָװװ		
א.ה.ב.	אוהבות	אוהבים	אוהבת	אוהב	לאהוב	lieben
א.כ.ל.	אוכלות	אוכלים	אוכלת	אוכל	לאכול	essen
א.מ.ר.	אומרות	אומרים	אומרת	אומר	לומר	sagen
ג.ד.ל.	גדלות	גדלים	גִּדְלָה	גִּדֵּל	לגדול	wachsen
ג.מ.ר.	גומרות	גומרים	גומרת	גומר	לגמור	beenden
ה.ל.כ.	הולכות	הולכים	הולכת	הולך	ללכת	gehen
ז.כ.ר.	זוכרות	זוכרים	זוכרת	זוכר	לזכור	sich erinnern
ז.ר.ח.	זורחות	זורחים	זורחת	זורח	לזרוח	scheinen
ח.ז.ר.	חוזרות	חוזרים	חוזרת	חוזר	לחזור	zurückkehren
ח.ש.ב.	חושבות	חושבים	חושבת	חושב	לחשוב	denken
ח.ת.מ.	חותמות	חותמים	חותמת	חותם	לחתום	unterschreiben
י.ד.ע.	יודעות	יודעים	יודעת	יודע	לדעת	wissen
י.צ.א.	יוצאות	יוצאים	יוצאת	יוצא	לצאת	ausgehen
י.ר.ד.	יורדות	יורדים	יורדת	יורד	לרדת	absteigen, fallen
י.ש.ב.	יושבות	יושבים	יושבת	יושב	לשבת	sitzen
י.ש.נ.	ישנות	ישנים	יִשְׁנָה	יִשָּׁן	לישון	schlafen
כ.ת.ב.	כותבות	כותבים	כותבת	כותב	לכתוב	schreiben
ל.ב.ש.	לובשות	לובשים	לובשת	לובש	ללבוש	anziehen
ל.מ.ד.	לומדות	לומדים	לומדת	לומד	ללמוד	lernen
ל.ק.ח.	לוקחות	לוקחים	לוקחת	לוקח	לקחת	nehmen
מ.ד.ד.	מודדות	מודדים	מודדת	מודד	למדוד	anprobieren
מ.צ.א.	מוצאות	מוצאים	מוצאת	מוצא	למצוא	finden
נ.ג.ע.	נוגעות	נוגעים	נוגעת	נוגע	לגעת	berühren
נ.ת.נ.	נותנות	נותנים	נותנת	נותן	לתת	geben
נ.ס.ע.	נוסעות	נוסעים	נוסעת	נוסע	לנסוע	fahren
ע.ב.ד.	עובדות	עובדים	עובדת	עובד	לעבוד	arbeiten
ע.ב.ר.	עוברות	עוברים	עוברת	עובר	לעבור	vorbeigehen
ע.מ.ד.	עומדות	עומדים	עומדת	עומד	לעמוד	stehen
ע.צ.ר.	עוצרות	עוצרים	עוצרת	עוצר	לעצור	halten
פ.ג.ש.	פוגשות	פוגשים	פוגשת	פוגש	לפגוש	treffen
פ.ר.ח.	פורחות	פורחים	פורחת	פורח	לפרוח	blühen
פ.ת.ח.	פותחות	פותחים	פותחת	פותח	לפתוח	öffnen
צ.ח.ק.	צוחקות	צוחקים	צוחקת	צוחק	לצחוק	lachen

schreien	לצעוק	צועק	צועקת	צועקים	צועקות	צ.ע.ק
lesen	לקרוא	קורא	קוראת	קוראים	קוראות	ק.ר.א
fragen	לשאול	שואל	שואלת	שואלים	שואלות	ש.א.ל
vergessen	לשכוח	שוכח	שוכחת	שוכחים	שוכחות	ש.כ.ח
schicken	לשלוח	שולח	שולחת	שולחים	שולחות	ש.ל.ח
hören	לשמוע	שומע	שומעת	שומעים	שומעות	ש.מ.ע
nähen	לתפור	תופר	תופרת	תופרים	תופרות	ת.פ.ר
פֶּעַל ע"ו, ע"י						
		אָא	אָאָה	אָאִים	אָאִות	
kommen	לבוא	בא	באה	באים	באות	ב.ו.א
wohnen	לגור	גר	גרה	גרים	גרות	ג.ו.ר
leben	לחיות	חי	חיה	חיים	חיות	ח.י.י
fliegen	לטוס	טס	טסה	טסים	טסות	ט.ו.ס
ausruhen	לנוח	נח	נחה	נחים	נחות	נ.ו.ח
aufstehen	לקום	קם	קמה	קמים	קמות	ק.ו.מ
hinstellen, hinlegen	לשים	שם	שמה	שמים	שמות	ש.י.מ
singen	לשיר	שר	שרה	שרים	שרות	ש.י.ר
פֶּעַל ל"ה						
	לאאאא	אָאָה	אָאָה	אָאִים	אָאִות	
backen	לאפות	אופה	אופה	אופים	אופות	א.פ.ה
weinen	לבכות	בוכה	בוכה	בוכים	בוכות	ב.כ.ה
kosten, aufsteigen	לעלות	עולה	עולה	עולים	עולות	ע.ל.ה
beantworten	לענות	עונה	עונה	עונים	עונות	ע.נ.ה
machen	לעשות	עושה	עושה	עושים	עושות	ע.ש.ה
abbiegen, sich wenden	לפנות	פונה	פונה	פונים	פונות	פ.נ.ה
kaufen	לקנות	קונה	קונה	קונים	קונות	ק.נ.ה
geschehen	לקרות	קורה	קורה	קורים	קורות	ק.ר.ה
sehen	לראות	רואה	רואה	רואים	רואות	ר.א.ה
wollen, möchten	לרצות	רוצה	רוצה	רוצים	רוצות	ר.צ.ה
trinken	לשתות	שותה	שותה	שותים	שותות	ש.ת.ה
פֶּעַל						
	לְאָאָא	מְאָאָא	מְאָאָאָת	מְאָאָאָים	מְאָאָאָות	
besuchen	לבקר	מבקר	מבקרת	מבקרים	מבקרות	ב.ק.ר
kochen	לבשל	מבשל	מבשלת	מבשלים	מבשלות	ב.ש.ל
bitten	לבקש	מבקש	מבקשת	מבקשים	מבקשות	ב.ק.ש
sprechen	לדבר	מדבר	מדברת	מדברים	מדברות	ד.ב.ר
suchen	לחפש	מחפש	מחפשת	מחפשים	מחפשות	ח.פ.ש
reisen, spazieren	לטייל	מטייל	מטיילת	מטיילים	מטיילות	ט.י.ל
pflegen, behandeln	לטפל	מטפל	מטפלת	מטפלים	מטפלות	ט.פ.ל
sich beeilen	למהר	ממהר	ממהרת	ממהרים	ממהרות	מ.ה.ר

ע.ש.ג.	מעשנות	מעשנים	מעשנת	מעשן	לעשן	rauchen
ק.ב.ל.	מקבלות	מקבלים	מקבלת	מקבל	לקבל	bekommen
ש.ל.מ.	משלמות	משלמים	משלמת	משלם	לשלם	bezahlen
נפעל						
	נאָאָאַות	נאָאָאים	נאָאָאַת	נאָאָא	להיאָא	
ב.ח.ר.	נבחרות	נבחרים	נבחרת	נבחר	להיבחר	gewählt werden
ג.מ.ר.	נגמרות	נגמרים	נגמרת	נגמר	להיגמר	beendet werden
ד.ל.ק.	נדלקות	נדלקים	נדלקת	נדלק	להידלק	angezündet werden
כ.ג.ס.	נכנסות	נכנסים	נכנסת	נכנס	להיכנס	eintreten
מ.צ.א.	נמצאות	נמצאים	נמצאת	נמצא	להימצא	sich befinden
פ.ג.ש.	נפגשות	נפגשים	נפגשת	נפגש	להיפגש	sich treffen
פ.ס.ק.	נפסקות	נפסקים	נפסקת	נפסק	להיפסק	aufhören
ר.א.ה.	נראות	נראים	נראית	נראה	להיראות	aussehen
ר.צ.ח.	נרצחות	נרצחים	נרצחת	נרצח	להירצח	ermordet werden
ש.א.ר.	נשארות	נשארים	נשארת	נשאר	להישאר	bleiben
ש.ב.ר.	נשברות	נשברים	נשברת	נשבר	להישבר	gebrochen werden
הפעיל						
	מאָאָאָאות	מאָאָאָאים	מאָאָאָאָה	מאָאָאָא	להאָאָא	
א.ר.כ.	מאריכות	מאריכים	מאריכה	מאריך	להאריך	verlängern
ז.מ.ג.	מזמינות	מזמינים	מזמינה	מזמין	להזמין	bestellen, einladen
ח.ל.ט.	מחליטות	מחליטים	מחליטה	מחליט	להחליט	entscheiden
ס.ב.ר.	מסבירות	מסבירים	מסבירה	מסביר	להסביר	erklären
ס.כ.מ.	מסכימות	מסכימים	מסכימה	מסכים	להסכים	einverstanden sein
פ.ס.ק.	מפסיקות	מפסיקים	מפסיקה	מפסיק	להפסיק	unterbrechen, aufhören
פ.ר.ע.	מפריעות	מפריעים	מפריעה	מפריע	להפריע	stören
צ.ל.ח.	מצליחות	מצליחים	מצליחה	מצליח	להצליח	Erfolg haben
ק.ש.ב.	מקשיבות	מקשיבים	מקשיבה	מקשיב	להקשיב	zuhören
ר.ג.ש.	מרגישות	מרגישים	מרגישה	מרגיש	להרגיש	fühlen
ת.ח.ל.	מתחילות	מתחילים	מתחילה	מתחיל	להתחיל	beginnen, anfangen
הפעיל פ"י						
י.צ.א.	מוציאות	מוציאים	מוציאה	מוציא	להוציא	herausnehmen
הפעיל פ"נ						
	מאָאָאָאות	מאָאָאָאים	מאָאָאָה	מאָאָאָא	להאָאָא	
ג.ג.ע.	מגיעות	מגיעים	מגיעה	מגיע	להגיע	ankommen
ג.ג.ש.	מגישות	מגישים	מגישה	מגיש	להגיש	servieren
נ.כ.ר.	מכירות	מכירים	מכירה	מכיר	להכיר	kennen
הפעיל ע"ו, ע"י						
ר.י.ח.	מריחות	מריחים	מריחה	מריח	להריח	riechen

התפעל						
	להתאָצצא	מתאָצצא	מתאָצצא	מתאָצצא	מתאָצצא	
sich verlieben	להתאהב	מתאהב	מתאהבת	מתאהבים	מתאהבות	א.ה.ב.
diskutieren	להתווכח	מתווכח	מתווכחת	מתווכחים	מתווכחות	ו.כ.ח.
sich umarmen	להתחבק	מתחבק	מתחבכת	מתחבקים	מתחבקות	ח.ב.ק.
heiraten	להתחתן	מתחתן	מתחתנת	מתחתנים	מתחתנות	ח.ת.ג.
sich anziehen	להתלבש	מתלבש	מתלבשת	מתלבשים	מתלבשות	ל.ב.ש.
dagegen sein	להתנגד	מתנגד	מתנגדת	מתנגדים	מתנגדות	ג.ד.
küssen	להתנשק	מתנשק	מתנשקת	מתנשקים	מתנשקות	נ.ש.ק.
beten	להתפלל	מתפלל	מתפללת	מתפללים	מתפללות	פ.ל.ל.
bedauern	להצטער	מצטער	מצטערת	מצטערים	מצטערות	צ.ע.ר.
stattfinden, bestehen	להתקיים	מתקיים	מתקיימת	מתקיימים	מתקיימות	ק.י.מ.
kaputtgehen	להתקלקל	מתקלקל	מתקלקלת	מתקלקלים	מתקלקלות	ק.ל.ק.ל.
sich aufregen	להתרגש	מתרגש	מתרגשת	מתרגשים	מתרגשות	ר.ג.ש.
sich waschen	להתרחץ	מתרחץ	מתרחצת	מתרחצים	מתרחצות	ר.ח.צ.
teilnehmen	להשתתף	משתתף	משתתפת	משתתפים	משתתפות	ש.ת.פ.
Modalverben						
können	/	יכול	יכולה	יכולים	יכולות	י.כ.ל.
müssen, brauchen	/	צריך	צריכה	צריכים	צריכות	צ.ר.כ.
wollen	לרצות	רוצה	רוצה	רוצים	רוצות	ר.צ.ה.

Verbgruppen in der Vergangenheit

פעל

לְמַדְתִּי (אני)	לְמַדְתָּ (אתה)	לְמַדְתָּ (אתה)	לְמַדְתָּ (אתה)	לְמַדְתָּ (אתה)	לְמַדְתָּ (אתה)
לְמַדְתָּ (אתה)	לְמַדְתָּ (אתה)	לְמַדְתָּ (אתה)	לְמַדְתָּ (אתה)	לְמַדְתָּ (אתה)	לְמַדְתָּ (אתה)
לְמַדְתָּ (אתה)	לְמַדְתָּ (אתה)	לְמַדְתָּ (אתה)	לְמַדְתָּ (אתה)	לְמַדְתָּ (אתה)	לְמַדְתָּ (אתה)
לְמַדְתָּ (אתה)	לְמַדְתָּ (אתה)	לְמַדְתָּ (אתה)	לְמַדְתָּ (אתה)	לְמַדְתָּ (אתה)	לְמַדְתָּ (אתה)
לְמַדְתָּ (אתה)	לְמַדְתָּ (אתה)	לְמַדְתָּ (אתה)	לְמַדְתָּ (אתה)	לְמַדְתָּ (אתה)	לְמַדְתָּ (אתה)
לְמַדְתָּ (אתה)	לְמַדְתָּ (אתה)	לְמַדְתָּ (אתה)	לְמַדְתָּ (אתה)	לְמַדְתָּ (אתה)	לְמַדְתָּ (אתה)

פעל ע"ו

קָמְתִי (אני)	קָמְתָּ (אתה)	קָמְתָּ (אתה)	קָמְתָּ (אתה)	קָמְתָּ (אתה)	קָמְתָּ (אתה)
קָמְתָּ (אתה)	קָמְתָּ (אתה)	קָמְתָּ (אתה)	קָמְתָּ (אתה)	קָמְתָּ (אתה)	קָמְתָּ (אתה)
קָמְתָּ (אתה)	קָמְתָּ (אתה)	קָמְתָּ (אתה)	קָמְתָּ (אתה)	קָמְתָּ (אתה)	קָמְתָּ (אתה)
קָמְתָּ (אתה)	קָמְתָּ (אתה)	קָמְתָּ (אתה)	קָמְתָּ (אתה)	קָמְתָּ (אתה)	קָמְתָּ (אתה)
קָמְתָּ (אתה)	קָמְתָּ (אתה)	קָמְתָּ (אתה)	קָמְתָּ (אתה)	קָמְתָּ (אתה)	קָמְתָּ (אתה)
קָמְתָּ (אתה)	קָמְתָּ (אתה)	קָמְתָּ (אתה)	קָמְתָּ (אתה)	קָמְתָּ (אתה)	קָמְתָּ (אתה)